KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. september 2005

om standardformatet for rapporterne om aktiviteterne i netværket af indvandringsforbindelsesofficerer og om situationen i værtslandet, for så vidt angår emner i relation til illegal indvandring

(meddelt under nummer K(2005) 1508)

(Kun den engelske, den estiske, den finske, den franske, den græske, den italienske, den lettiske, den litauiske, den maltesiske, den nederlandske, den polske, den portugisiske, den slovakiske, den slovenske, den spanske, den svenske, den tjekkiske, den tyske og den ungarske udgave er autentiske)

(2005/687/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer ([1]), særlig artikel 6, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De rapporter, der skal indsendes i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 377/2004, skal gøre det muligt for Kommissionen at udarbejde sin evalueringsrapport om situationen i tredjelande, hvor medlemsstaterne er repræsenteret ved indvandringsforbindelsesofficerer, og desuden sin årsrapport om udarbejdelse af en fælles politik med hensyn til ulovlig indvandring, smugling og menneskehandel, ydre grænser og tilbagesendelse af ulovlige immigranter.

(2) Rapporternes format bør derfor afspejle disse mål for, hvilke former for oplysninger der skal medtages.

(3) Hvad angår Island og Norge, udgør denne beslutning en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne ([2]), som falder inden for det område, der er omhandlet i artikel 1, litra A og E, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne ([3]).

(4) Hvad angår Schweiz, udgør denne beslutning en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, som Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Den Schweiziske Konføderation har indgået om associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne, som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne ([4]).

(5) I henhold til artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling, som er vedføjet traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Danmark besluttet at gennemføre forordning (EF) nr. 377/2004 i dansk lovgivning. Forordning (EF) nr. 377/2004 er således bindende for Danmark i international ret.

(6) I overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([5]), deltager Det Forenede Kongerige i Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 og følgelig i denne beslutning.

(7) I overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske

([1]) EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1.
([2]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
([3]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.
([4]) EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.
([5]) EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne [1], deltager Irland i forordning (EF) nr. 377/2004 og følgelig i denne beslutning.

(8) Det Forenede Kongeriges og Irlands deltagelse i denne beslutning i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i afgørelse 2000/365/EF og artikel 6, stk. 2, i afgørelse 2002/192/EF vedrører Fællesskabets ansvar for at træffe foranstaltninger til udvikling af de bestemmelser i Schengen-regelsættet, der skal bekæmpe ulovlig indvandring, og hvori Det Forenede Kongerige og Irland deltager.

(9) Denne beslutning udgør en retsakt, der bygger på eller på anden måde har tilknytning til Schengen-reglerne, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Formatet for den rapport, der skal udarbejdes i henhold til forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004, fastlægges i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 2005.

På Kommissionens vegne

Franco FRATTINI

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

BILAG

Rapporterne om aktiviteterne i netværket af indvandringsforbindelsesofficerer og om situationen i værtslandet, for så vidt angår emner i relation til illegal indvandring

Værtsland:	
Rapporterende medlemsstat:	
Rapporteringsperiode:	

INDLEDNING

I artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (i det følgende »forordningen«) fastsættes det: »Den medlemsstat, der varetager formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union, eller hvis denne medlemsstat ikke er repræsenteret i det pågældende land eller den pågældende region, den medlemsstat, der midlertidigt varetager formandskabet, udarbejder ved udgangen af hvert halvår en rapport til Rådet og Kommissionen om aktiviteterne i de netværk af indvandringsforbindelsesofficerer, i hvilke den har en repræsentant, samt om situationen i værtslandet, for så vidt angår emner i relation til ulovlig indvandring«.

Der skal også mindes om, at alle indvandringsforbindelsesofficerer (i det følgende IFO'er), der er udstationeret i det pågældende tredjeland, i henhold til forordningens artikel 4, stk. 1, skal bidrage til denne rapport.

Rapporten består af to dele:

1) IFO-netværkets aktiviteter

2) situationen i værtslandet med hensyn til ulovlig indvandring.

Rapporten bør baseres på kendsgerninger og tal, hvor sådanne foreligger, og på tilgængelige og pålidelige informationskilder. Hvis der ikke findes sådanne kilder, skal det anføres i rapporten. Der skal opstilles statistiske data i overensstemmelse med de relevante definitioner, som medlemsstaterne har vedtaget inden for rammerne af CIREFI. Beskrivelser og evalueringer, der skal indgå i dette format, bør være forholdsvis korte og understøttet af kendsgerninger, hvis det er muligt. Det henstilles kun at give de mest relevante oplysninger i rapporten, så det bliver muligt at foretage en korrekt vurdering af situationen.

Hvis der ikke er sket nogen væsentlige ændringer i forhold til tidligere rapporter, henvises til oplysningerne i disse. Efter omstændighederne bør rapporten fokusere på udviklingen i rapporteringsperioden sammenlignet med den tidligere rapport, som blev udarbejdet af værtslandet.

Den færdige rapport behandles med sikkerhedsklassifikationen »RESTREINT UE«, og de relevante bestemmelser i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter ([1]) skal overholdes.

I. IFO-NETVÆRKETS AKTIVITETER

1. Fortegnelse over medlemsstater, der har udstationeret IFO'er i det pågældende land

Medlemsstat	Antal IFO'er

([1]) EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

2. Er der oprettet et samarbejdsnetværk i overensstemmelse med forordningens artikel 4? (svaret bedes understreget)

JA NEJ

2.1. Hvis svaret er »NEJ«, bedes De anføre grundene hertil:

2.2. Hvis svaret er »JA«, bedes De ud fra en overordnet synsvinkel vurdere nytten af de aktiviteter, der iværksættes inden for rammerne af netværket på en skala fra 1 til 5. (1 = overhovedet ikke nyttige, 5 = meget nyttige)

2.3. Hvilke slags aktiviteter fandt sted i rapporteringsperioden? (Svaret/svarene bedes understreget.)

1) møder

2) udveksling af oplysninger og praktiske erfaringer

3) koordinering af synspunkter, der skal fremsættes i kontakter med transportvirksomheder

4) fælles specialuddannelseskurser

5) tilrettelæggelse af informationsmøder og uddannelseskurser for medlemsstaternes diplomatiske og/eller konsulære personale i værtslandet

6) fastlæggelse af fælles retningslinjer for metoder til indsamling og indrapportering af strategisk vigtigt materiale

7) etablering af kontakter med lignende netværker i værtslandet og dettes nabolande

8) andet (bedes specificeret):

2.4. Hvor ofte holdt IFO'erne møder i rapporteringsperioden? (svaret bedes understreget)

Aldrig Én gang Én gang om måneden Én gang i kvartalet Anden mødefrekvens

Bemærkninger:

2.5. Er også andre organisationer eller myndigheder blevet inviteret til at deltage i disse møder? I bekræftende fald bedes De give nærmere oplysninger.

2.6. Hvad har forekommet at være den mest effektive metode i udvekslingen af oplysninger?

2.7. Etablerede netværket kontakter, og/eller valgte det at følge en koordineret holdning i kontakterne med transportvirksomhederne? I bekræftende fald bedes De give nærmere oplysninger.

2.8. Blev der holdt fælles specialuddannelseskurser for IFO'erne i rapporteringsperioden? I bekræftende fald bedes De angive emnet/emnerne og evaluere resultaterne heraf. (1 = ikke nyttige, 5 = meget nyttige)

2.9. Tilrettelagde IFO-netværket informationsmøder/uddannelseskurser for medlemsstaternes diplomatiske og/eller konsulære personale i værtslandet?

JA NEJ

2.9.1. Hvis svaret er »JA«, bedes De angive emnet for det pågældende arrangement:

2.9.2. Hvilke bemærkninger har De til arrangementet/arrangementerne (deltagere, indflydelsen på det daglige arbejde, opfølgning osv.)?

2.10. Er der nogen systematisk måde, hvorpå man kan indsamle og dele oplysninger blandt IFO'er? I bekræftende fald bedes De give nærmere oplysninger.

2.11. Etablerede IFO-netværket regelmæssige kontakter med de enkelte IFO'er, der er udstationeret af ikke-medlemslande, eller med lignende netværker af IFO'er? I bekræftende fald bedes De give nærmere oplysninger.

2.12. De bedes give et kort resumé af IFO-netværkets aktiviteter på regionalt plan i rapporteringsperioden (dvs. regionale møder, uddannelseskurser).

3. Efter IFO-forordningens ikrafttræden:

a) Er samarbejdet og koordineringen mellem de IFO'er, der er udstationeret af medlemsstaterne, blevet styrket og/eller forbedret?

JA NEJ DER ER IKKE NOGEN DIREKTE EFFEKT

b) Gør netværkets aktiviteter det nemmere at udføre IFO'ernes opgaver effektivt?

JA NEJ DER ER IKKE NOGEN DIREKTE EFFEKT

c) Er IFO'erne som netværk bedre rustede til at etablere og opretholde kontakter med de kompetente myndigheder i værtslandet?

JA NEJ DER ER IKKE NOGEN DIREKTE EFFEKT

d) Kunne IFO'erne yde deres kompetente myndigheder en mere effektiv hjælp til at udføre deres opgaver (f.eks. som forberedelse til tilbagesendelse, etablering af kontakter i værtslandet, fastslåelse af identiteten på statsborgere fra tredjelande)?

JA NEJ DER ER IKKE NOGEN DIREKTE EFFEKT

e) Er samarbejdet med andre IFO'er, der er udstationeret af ikke-medlemslande, blevet forbedret?

JA NEJ DER ER IKKE NOGEN DIREKTE EFFEKT

4. De bedes give et kort samlet resumé af Deres erfaringer og en evaluering af IFO-netværkets aktiviteter.

5. De kan fremsætte forslag om forbedring eller styrkelse af IFO'ernes arbejde som netværk i det pågældende land.

II. SITUATIONEN I VÆRTSLANDET FOR SÅ VIDT ANGÅR EMNER I RELATION TIL ILLEGAL INDVANDRING

6. Indvandringsadministration, grænsekontrol og pågribelse af ulovlige indvandrere

6.1. Generel vurdering af samarbejdet med værtslandet om bekæmpelse af ulovlig indvandring

De bedes give oplysninger om den aktuelle situation og udvikling (kontakter med kompetente myndigheder, hvilken bistand der ydes, kvaliteten af de indsamlede oplysninger)

6.2. Afvisning ved værtslandets grænser

Her medtages foreliggende oplysninger om antal, vigtigste oprindelseslande og andre relevante oplysninger

6.2.1. Land

6.2.2. Luft

6.2.3. Hav (eventuelt)

6.2.4. Yderligere oplysninger/bemærkninger

6.3. Ulovlige indvandrere, der pågribes i værtslandet

6.3.1. Antal og tendenser

6.3.2. Oprindelsesland (top ti-liste)

6.3.3. Yderligere oplysninger/bemærkninger

6.4. Risici og trusler ved værtslandets grænser

Følgende liste er kun vejledende, så De bedes medtage alle relevante oplysninger, hvis situationen kræver det!

Infrastrukturer

Udstyr

Personale

Indvandringspres

Asylansøgere

Menneskehandel

Terrorisme og narkosmugling i forbindelse med ulovlig indvandring

6.5. Ruter og metoder i forbindelse med ulovlig indvandring

6.5.1. Vigtigste ruter

6.5.2. Sekundære ruter

6.5.3. Metoder

6.6. Nationale strategier og foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe menneskehandel og -smugling

De bedes beskrive, hvilke typer strategier og foranstaltninger der anvendes (lovgivningsmæssige, operationelle, finansielle), og hvilken virkning de har

6.6.1. Eksisterende strategier og foranstaltninger

6.6.2. Planlagte strategier og foranstaltninger

7. Samarbejde om tilbagetagelse/tilbagesendelse af egne statsborgere og statsborgere fra tredjelande

7.1. Håndhævelse af lovgivningen med hensyn til tilbagesendelse og tilbagetagelse

Beskriv kapaciteten med hensyn til:

7.1.1. Værtslandets tilbagetagelse af egne statsborger og statsborgere fra tredjelande

7.1.2. Tilbagesendelse af indvandrere fra værtslandets område

7.2. Egne statsborgere og statsborgere fra tredjelande, der tages tilbage i værtslandet

7.2.1. Antal

7.2.2. Tilbagesendende lande

7.3. Identifikation af egne statsborgere uden papirer, der sendes tilbage fra et andet land

7.3.1. Procedurer

7.3.2. Gennemsnitligt tidsforbrug til udstedelse af tilbagsendelsespapirer

7.3.3. Samarbejde mellem IFO-netværkerne og de kompetente myndigheder (formularer, myndighedsniveau, effektivitet)

7.3.4. Accept af et EU-rejsepapir eller andre rejsedokumenter udstedt af det tilbagesendende land

7.4. Folkeregistre

7.4.1. Findes der et centralt register ?

7.4.2. Anvendes registret til identifikation af personer, der skal tilbagesendes?

7.5. Værtslandets ressourcer til tilbagevendte migranter (både egne statsborgere og statsborgere fra tredjelande)

7.5.1. Retlig, økonomisk og administrativ modtagelseskapacitet

7.5.2. Retlig, økonomisk og administrativ reintegrationskapacitet

7.6. Frivillige tilbagesendelsesprogrammer for værtslandets egne statsborgere og statsborgere fra tredjelande (herunder oplysning om disse programmer)

De bedes give generelle oplysninger

8. Indvandringsadministrationens retlige, institutionelle og finansielle kapacitet

8.1. Håndhævelse af national lovgivning om migrationsstrømme

De bedes give oplysninger om situationen og udviklingen i beretningsperioden

8.1.1. Grænsekontrol

8.1.2. Transportvirksomhedernes ansvar

8.1.3. Bøder til smuglere og menneskehandlere

8.1.4. Bøder for forfalskninger og brug af forfalskede rejsedokumenter

8.1.5. Bøder til slusere og personer, der udfører ikke-opgivet arbejde

8.2. Administrativ kapacitet, herunder menneskelige og finansielle ressourcer

De bede kommentere ressourceniveauet i forhold til arbejdsmængden

8.2.1. Grænsevagter

8.2.1.1. Landegrænser

8.2.1.2. Søgrænser (eventuelt)

8.2.1.3. Luftgrænser

8.2.2. Politistyrker, der er involveret i at bekæmpe ulovlig indvandring, smugling, menneskehandel, og internationalt politisamarbejde

8.3. Personaleuddannelse

De bedes give oplysninger om, hvilke former for uddannelse der tilbydes og på hvilket niveau — De kan eventuelt tilføje yderligere oplysninger

8.3.1. Grænsevagter

8.3.2. Politistyrker, der er involveret i at bekæmpe ulovlig indvandring, smugling og menneskehandel

8.3.3. Politistyrker, der er ansvarlige for internationalt samarbejde

8.4. Kapacitet og midler til at give ophold til ulovlige indvandrere, der kan tilbagesendes, herunder afviste asylansøgere

Beskriv situationen i forhold til faktiske behov/antal sager

8.5. Hvilke systemer findes der for dataindsamling og behandling af oplysninger om ulovlig indvandring?

Beskriv den aktuelle situation og eventuelle forbedringer i beretningsperioden

8.6. Informationskampagner om problemer og risici i forbindelse med ulovlig indvandring

De bedes også give generelle oplysninger

9. Visumpolitik og dokumentsikkerhed

9.1. Visumpolitik

9.1.1. Er listen over lande, for hvilke der kræves visa i forbindelse med migrationsstrømme, fyldestgørende?

De bedes give en kort vurdering af situation på dette område i værtslandet

9.1.2. De bedes vurdere kriterierne og standardproceduren for udstedelse af visa

9.2. Sikkerhedskrav til rejsedokumenter, visa, opholdstilladelser og identifikationspapirer

9.2.1. Overensstemmelse med ICAO-standarder (herunder integration af biometriske data)

9.2.2. Situationen i værtslandet med hensyn til forfalskning af dokumenter

10. Eventuelle andre kommentarer og relevante oplysninger om situationen i værtslandet/-regionen med hensyn til ulovlig indvandring (f.eks. funktionsfejl i den administration, der er ansvarlig for indvandringsspørgsmål og for bekæmpelse af ulovlig indvandring; hændelser eller begivenheder i beretningsperioden, der kan føre til nye udviklingsmønstre med hensyn til strømmene af ulovlige indvandrere)

11. Forslag til, hvordan man kan bistå værtslandet i at forebygge ulovlige migrationsstrømme, der opstår i værtslandet eller går gennem dette (f.eks. eventuelle EU-aktioner)